

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23T/130/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712011803
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5712011803.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Medved'a a prísediacich Viery Dikošovej a Dariny Hatarovej, na hlavnom pojednávaní dňa 14.4.2014 v trestnej veci proti obž. S. L., pre pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. a iné, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

obžalovaného S. L.O., nar. X.X.XXXX C. K., trvale bytom H. Š. Č.. XXX, V. T.X. T.,

oslobodzuje

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Martin sp. zn. 1Pv 587/2010 zo dňa 2.11.2012, pre skutok právne J. ako pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. a prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a /, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

- niekedy cez letné prázdniny v roku 2009 v poobedňajších hodinách, na železničnej stanici v Hornej Štubni - Zastávka, zv. Zvolenská, okr. Turčianske Teplice vyzliekol z nohavíc K. K., nar. XX.XX.XXXX a keď mu K. povedal, že čo to robí, povedal mu, aby to nikomu nehovoril a aby si ľahol na brucho, na to sa povyzliekal aj S. L. a ľahol si na K., vtedy dal svoj pohlavný úd do análneho otvoru K. K., ktorý sa bránil rukami, chytal ho zozadu za krk a chcel sa postaviť, ale sa nemohol, keď mu povedal, že ho to bolí, tak na to prestal a znova mu povedal, aby to nikomu nehovoril;

- znova asi po týždni v opustenom dome v Hornej Štubni pri lyžiarskom vleku, okr. Turčianske Teplice, opäť povyzliekal K. K., ktorý mu povedal, že nech to nerobí, odťahoval ho, chytal za krk a bránil sa rukami, S. L. mu povedal, aby si ľahol na brucho a mu dal pohlavný úd do análneho otvoru, prestal až vtedy, keď mu K. K. povedal, že ho to bolí, znova mu povedal, aby to nikomu nehovoril, následne na druhý deň znova na železničnej stanici v Hornej Štubni - Zastávka, zv. Zvolenská, sa pokúšal vyzliecť K. K., ale tento mu povedal, že to nechce a S. L. sa už o nič nepokúšal, pričom K. K. mal z takého konania S. L. strach,

- od presne nezistenej doby, niekedy od roku 2009 až do septembra 2010 nahováral mal. D. P., nar. XX.XX.XXXX, mal. K. K., nar. XX.XX.XXXX a mal. S. J., nar. XX.XX.XXXX, aby ušli z domu a žobrali od ľudí peniaze po uliciach v Turčianskych Tepliciach pred obchodmi BILLA a SAMA, po Martine pred Obchodným domom Tulip, vo Vrútkach, v Liptovskom Mikuláši, v Žiline, pričom ich núkal alkoholom a učil fajčiť cigarety, mal. D. P., K. K. O. S. J. žobrali peniaze, túlili sa po nociach, fajčili, pili alkohol a nechodili riadne do školy,

pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Martine podala dňa 7.11.2012 na tunajšom súde obžalobu na obv. S. L., pod sp. zn. 1 Pv 587/2010 zo dňa 2.11.2012, pre skutok právne kvalifikovaný ako pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. a prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Senát Okresného súdu Martin vykonal na hlavných pojednávaniach dokazovanie výsluchom obžalovaného S. L.; výsluchom svedka poškodeného K. K., svedkov E. S., X. K., S. J., Z. L. O. D. P.; výsluchom súdnych znalcov MUDr. Antona Stankoviča a MUDr. Juraja Kosorínskeho; prečítaním znaleckého posudku o vyšetrení duševného stavu obvineného vypracovaného zmlcami z odboru Zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie MUDr. Antonom Stankovičom a MUDr. Jurajom Kosorínskym č. 38/55/2012 a znaleckého posudku zo sexuologického vyšetrenia obvineného č. 39/2012; znaleckého posudku z psychologického vyšetrenia obvineného, ktorý vypracovala znalkyňa z odboru Psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých Mgr. Slávka Jašková pod č. 12/2012; znaleckého posudku z psychologického vyšetrenia poškodeného K. K., vypracovaného znalkyňou z odboru Psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých Mgr. Zuzanou Tomáškovou č. 10/2010; ako aj prečítaním listinných dôkazov pripojených v súdnom spise podľa § 269 Tr. por.

Obžalovaný S. L. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu. Vypovedal, že K. K. pozná, chodili spolu do osobitnej školy. Je pravdou, že sa spolu občas stretli, ale určite nedošlo k žiadnemu sexuálnemu styku. On doteraz ani sexuálny styk nemal. D. P. a S. J. pozná tiež, sú to bývalí kamaráti. Títo boli z inej školy, zo základnej. Naučili ho fajčiť a piť alkohol, čo bolo v roku 2012. Počas rokov 2009-2010 nebolo také nič. Boli spolu na kúpalisku, keď ho odviezli autom. K. s P. potom chodili žobrať, pýtali od ľudí peniaze. On sa vtedy len kúpал, peniaze nežobral, nakoľko mal peniaze od starej matky. On nefajčil ani nepil, učili ho na to K. s J.. Napríklad mu alkohol miešali do kofoly. Teda nie je pravdou, že ich mal on učiť piť alebo fajčiť. Oni chodili po dedine, alebo aj po Martine a žobrali peniaze. V roku 2009 sa mu K. vyhrážal, že ho namočí, že sa z basy nedostane. Bolo to asi preto, že už s nimi nechcel ísť na kúpalisko. Potom už ani nešiel a viackrát sa nestretli. S K. sa v škole bili, teda K. bil jeho. Bolo to veľakrát, chodil domov dotrhaný, roztrhol mu tričko, veci, kradol mu desiatu. On vie, kde je železničná stanica v Hornej Štubni na ulici Zvolenskej, na tejto s K.L. ani nebol. Kde je lyžiarsky vleč na Hornej Štubni nevie. Predtým to nehovoril, ale K. ho v roku 2009 sexuálne zneužíval. Bolo to práve na tých miestach, ktoré on nadiktoval. Teda aj na mieste ako je lyžiarsky vleč, kde ho doviedol K.. Potom ho držal na zemi, vyzliekol ho a strkal mu pohlavný úd do análneho otvoru. Povedal mu, že ho to bolí, aby prestal. Potom prestal a dal mu facku. Doteraz to nepovedal, lebo sa ho bojí, má z toho traumy. K. sa vtedy vyzliekol ako prvý, potom vyzliekol aj jeho. Potom ho zdrapil a hodil na posteľ. To bolo v dome pri vleku. Dostali sa tam tak, že K. tam otvoril, rozbil. On sa aj bránil, kopal nohami, K. ho držal rukami, nechcel ho pustiť, tento bol silnejší ako on. K. zneužil aj I. K., bolo to v novembri. Keď mu to K. robil na posteli u neho doma, tak to videli aj S. J. a D. P.. Potom ako S. J. zakročila tak K. prestal. Na otázku koľkokrát a kde ho mal K. sexuálne zneužiť odpovedal, že prvý krát to bolo na Zvolenskej, druhý krát tiež na Zvolenskej a tretí krát u neho doma. Pri tom vleku to nebolo, to je vymyslené. P. a J. ho zneužívali tak, že musel žobrať peniaze. Teda títo ho sexuálne nezneužívali. K., P. O. J. sa túlili po nociach, rodičia sa o nich riadne nestarali, požívali alkohol. Títo sa správali agresívne, aj voči jeho starkej, voči iným ľuďom, robili po Štubni zle. Myslí si, že K. ho obvinil z pomsty, teda preto, že s ním nechcel ísť na kúpalisko žobrať. Keď napríklad dostal nejaké peniaze, že bol žobráč, tak všetky peniaze potom musel dať K.. Teda tieto od neho pýtal. Bolo to v roku 2009. Je pravdou, že sa raz dopustil krádeže a porušovania domovej slobody v Turčianskych Tepliciach, za čo dostal podmienku, ktorá bola amnestovaná.

Svedok poškodený K. K. vypovedal, že obžalovaného S. L. pozná, boli kamaráti, ale teraz už nie sú. Stretávali sa spolu ako partia, behávali po vonku s kamarátmi S. a D.. Keď boli spolu tak tiež pili alkohol, fajčili. Alkohol posielali kúpiť niekoho staršieho, koho stretli. Alkohol niekedy kúpil aj S. L., potom spolu pili. On fajčiť vedel už predtým ako sa stretávali, tak isto aj ostatní. Niekedy sa túlili aj po nociach. Peniaze chodili žobrať. Keď niečo vyžobrali tak si za ne pokúpili napr. sladkosti. Na otázku koho bol nápad žobrať a požívať alkohol odpovedal, že všetkých. V ich partii bola ako „kapitán“ S. J.Š., potom bol

S., D. a nakoniec on. Čo sa týka S. L., pamätá si, že boli spolu na železničnej stanici na Štubni, nevie však či tam k niečomu došlo, nepamätá si. Takisto si nepamätá, či S. s ním chcel mať sex. Ku vleku na Hornej Štubni chodili s partiou, je tam taký prístrešok, chodili tam piť alkohol. Na otázku či už mal niekedy pohlavný styk odpovedal, že nevie. Čo je to análny styk vie. S obžalovaným sa kamarátili už od školy, od prvého ročníka. Ako partia chodili aj do domu k D. P.. Keď chodili za S., k nemu domov tak S. stará matka povedala, aby odtiaľ vypadli, nechcela, aby sa s nimi S. kamarátil. Nechcela to asi preto, lebo keď chodili spolu von tak robili zle. On fajčí už od 10 až 11-tich rokov, teda fajčiť ho nenaučil S.. Je pravdou, že sa s S. aj viackrát pobili. On začal, ale S. vyhral. Vyhral však aj on, keď chcel. Bývalo to v škole. Obžalovaného sa nebojí, či sa obžalovaný bojí jeho to nevie. Po prečítaní zápisníc o výpovedi svedka poškodeného z prípravného konania za účelom odstránenia rozporov vo výpovediach podľa § 264 ods. 1 Tr. por. (zápisnica o výsluchu zo dňa 5.11.2010 na č.l. 24 - 26 spisu a zo dňa 23.7.2012 na č.l. 29 - 30 spisu) uviedol, že to čo predtým vypovedal je pravda. Dnes si na to už nepamätal. Vie, že bol vtedy poučený, že musí vypovedať pravdivo. Nechcel sa o tom rozprávať. Na otázku, či teda naozaj došlo k sexuálnemu styku medzi ním a obžalovaným odpovedal, áno. Vec ohlásil na polícii až po pol roku od skutku, lebo na to zabudol.

Svedkyňa E. S., stará matka obž. S. L. pred súdom vypovedala, že vnuk (obžalovaný) jej bol v roku 2006 zverený do pestúnskej starostlivosti. Chodil do osobitnej triedy. Boli s ním problémy, preto s ním začala chodiť k MUDr. Fedákovej. Dostal aj lieky, ale tieto nechcel brať. V súčasnosti je vnuk pozbavený spôsobilosti na právne úkony, ona je ustanovená za jeho opatrovníčku. Myslí si, že vnuk nechápe zmysel tohto konania, nerozumie tomu. V škole boli partia s K. K.. Tento tiež robil zle, brával mu desiatu. Po škole chodili spolu zháňať do Teplíc. Ona vnukovi dávala peniaze, aj keď išli na plaváreň. Chodili spolu viacerí, tak asi im to bolo málo. Potom vnuk žobral, ale peniaze musel dať im. Bola to ohlásť aj na polícii, ale jej povedali, že to nie je trestný čin. Potom bol vnuk v reedukačnom domove do 18-tich rokov. V roku 2009 bol cez prázdniny u nej doma. Nemá vedomosť, že by sa vtedy niečo stalo. Stále mu hovorila, že nemá chodiť s tou partiou zháňať, žobrať, nechcela ho pustiť. Oni jej potom robili zle, hádzali do okna kamene, poškodili bráničku. V tejto skupine bol veliteľ K. K.. Stávalo sa, že prišiel aj vo večerných hodinách, hodil nejakú skalku do rolety, na čo vnuk hneď utekal preč s ním. J. sa k nim pridala vtedy, keď prišiel D. P., lebo to bola jeho kamarátka. Tá partia robila zle aj iným ľuďom. Ona bola na polícii, keď Jana napísala na chodník nejaké vulgarizmy. Policajti jej vtedy doporučili, aby sa obrátila na starostu. Tento to aj riešil, ale rodičia tých ostatných detí si ich zastávali. S. nahovorili na všetko, aj na to žobranie. Ona nevie nič ohľadne nejakého sexuálneho zneužívania. Nehovoril jej nič vnuk, ani ten K. K.. Ešte kým chodili do školy tak P. spolu na kúpalisko, na plaváreň. Potom sa dozvedela, že tam majú aj kradnúť a preto vnukovi zakazovala, aby tam chodil. Pamätá si, že K. K. bol zavolať S., či ide s ním. Ona mu povedala, že nikam nejde. Na to K. K. povedal, že dobre, nemusíš, ale povedal, že neboj sa, ja na teba nakydám, že sa nedostaneš z basy. Je pravdou, že keď vnuk chodil do školy prišiel domov často s roztrhaným oblečením, tiež videla, že mal na chrbte modriny. V škole sa bili. Predtým ako bol umiestnený do reedukačného domova tak nefajčil. Keď z neho prišiel už fajčil, zrejme sa naučil tam. Alkohol nepožíval, ani nepožíva. Vnuk chodieval do domu k D. P., tam sa aj schádzali ako partia a odtiaľ potom chodili. P. s J. mali ešte chodiť do školy, ale nechodili a potom bolo zle na S., že ich nepustí. Teda všetko bolo na neho, lebo bol z nich najstarší.

Svedkyňa X. K., matka poškodeného K. K. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že syn K. raz prišiel zo školy a bol celý bledý, nechutilo mu jesť. Pýtala sa ho, čo sa stalo, čo robil. On najprv povedal, že mu je zle. Potom povedal, že mal pomer s S.. Povedal jej, že sa vyzliekol. Nestažoval sa, že by ho niečo bolelo, ale bol taký nervózny, stále musel niečo robiť, krútil sa. Bolo to v čase keď mal asi 13 rokov. Na to mu povedala, aby sa už s S. nekararátil, na čo povedal, že dobre. Vtedy na ňom nevidela žiadne zranenia. Bolo to jedenkrát, viac sa s ním o tom nerozprávala. Nevie o tom, že by ho mal niekto iný zneužiť, alebo, že by on mal niekoho zneužiť. Čo sa týka žobrania, je pravda, že ľudia čo chodia zo Štubne do Teplíc autobusom sa jej sťažovali, že žobru peniaze pri obchode v Tepliciach. Teda, že tam je aj jej syn K., ďalej obžalovaný a S. J.. Prečo syn žobral nevie, peniaze mu dávala, aj sám si zobral. Nevie povedať či ich niekto na to nahovoril. Syn fajčil, ale alkohol nepil. Do školy chodil do osobitnej, špeciálnej. Nevie o tom, že by v škole mával konflikty s obžalovaným. Syn v roku 2009 už fajčil, na cigarety mu určite peniaze nedávala, nevie odkiaľ ich zháňal. Čo sa týka tej ich partie, okrem obž. S. a jej syna tam bola S. J. a D. P.. Myslí si, že najviac rešpektovali S., lebo bol najstarší. Vie, že syn robil zle, že mal problémy v škole aj s viacerými ľuďmi v dedine.

Svedkyňa Z. L., sestra obžalovaného vypovedala, že býva v Hornej Štubni u starej matky, kde predtým s nimi býval aj brat, teda obžalovaný S.. Je pravdou, že ku nim chodievala partia, K. K., S. O. D., ktorí ho

chodili volať. Hádzali napr. kamienky do okien. Správali sa často agresívne voči nej aj voči starej matke. Niekedy ju poslúchli, keď ich poslala preč, niekedy nie a dvakrát na nich musela volať policajtov. Chodili robiť zle po dedine, mali problémy s viacerými ľuďmi. Brata v dedine fajčiť videla, doma však nefajčí. Opitého ho nevidela. Brat jej nehovoril o tom, že mal nejaký pomer. Taký vodca tejto partie bol podľa nej D. P., teda pokiaľ ich videla, tak tento im rozkazoval. Ale aj tá S. je bitkárka. Brat a K. K. sa ich asi báli. Ten K. K. keď bol normálny, triezvi tak sa bojí, ale keď mal vypité alebo mohol byť zdrogovaný, tak býva agresívny a skáče aj do dospelých.

Svedok D. P. pred súdom uviedol, že s obžalovaným S. L. boli kamaráti, ale odvtedy ako odišiel do detského domova sa nestretli. Vypovedal v podstate rovnako ako v prípravnom konaní (zápisnica o výsluchu zo dňa 29.10.2010 na č.l. 45 - 47 spisu a zo dňa 30.8.2012 na č.l. 48 - 49 spisu) s tým, že tie časti výpovede, ktoré boli rozporné súd podľa § 264 ods. 1 Tr. por. svedkovi prečítal, aby sa k nim vyjadril a tieto rozpory odstránil. Týkalo sa to časti výpovede, v ktorej svedok uviedol, že videl ako niekedy cez zimu minulý rok začal S. obchytávať K. na zadku, v rozkroku a aj K. jeho. Videl ich asi 10-12 krát pred ním sa takto obchytávať. Nič pri tom nehovorili, jemu to bolo neprijemné. Aj jeho začal S. obchytávať za zadok, ale on mu dal ruky preč, aby mu dal pokoj. Potom ho už S. nechal na pokoji. Viac nevie povedať, čo mal S. s K.. Svedok k tomu vypovedal, že v tejto časti výpovede klamal, lebo boli s obžalovaným pohádaní. Dohodli sa spolu s S. a K., že pôjdu proti nemu. Raz sa ale stalo, že ich načapal u K. brata, keď prišiel ku nim domov spolu s S. J.. Jeho brat spal v kuchyni a bol opitý, bolo tam pustené porno. V spálni videl ako K. K. ležal na S. a obaja mali vyzlečené nohavice. Bolo to asi niekedy v zime. On mohol mať asi 9-10 rokov. Ležali na posteli, za dverami. Obchytávanie zo strany obžalovaného nevidel. Avšak počul od S., že sa hovorilo, že obž. S. bol s K. K. na Zvolenskej, a že tam mali pomer. Keď sa na to s S. pýtali K., tento povedal, že je to pravda, že ho obžalovaný znásilnil. Zdá sa mu, že to bolo niekedy v lete, asi cez letné prázdniny. Predtým nehovoril pravdu, že mu to povedal S., teda obžalovaný. Pravdou je, že mu to hovorila S.. Potom sa na to pýtali K. a tento im porozprával ako to bolo. Ešte sa na tom smiali. Pokiaľ ich chytili policajti tak to bolo možno 3 - 4 krát. Boli vtedy všetci spolu. Pokiaľ si pamätá, tak obžalovaný nafúkal asi raz alebo dvakrát. Vedeli, že S. je chorý a berie lieky. Keď boli spolu tak fajčili všetci, aj S.. Jeho naučil fajčiť brat. Rovnako K. a S. už vedeli fajčiť vtedy, keď sa začali stretávať s S.. Oni spočiatku chodili za S., hádzali do okna kamienky. Vie, že jeho stará matka nechcela, aby za ním chodili. Stalo sa, že niekedy využili keď odišla do kostola alebo vedeli, že S. išiel niekde von napr. do obchodu. Čo sa týka K., tento sa s S. bil veľakrát. Zdá sa mu, že K. bol silnejší, že sa ho aj S. bál. Stalo sa, že sa dohodli, že K. chytia a zbijú. Potom keď bol K. na zemi, išiel na neho S. a prefackal ho. Je pravda, že ako partia robili aj zle, potom ich naháňali policajti.

Svedkyňa S. J. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaného pozná, jedná sa o kamaráta. V období roku 2009 sa ako partia spolu stretávali skoro každý deň s obžalovaným, K. a D.. Väčšinou to bolo po škole, na námestí a potom spolu chodili. Je pravdou, že K. a D. pýtali od ľudí peniaze, žobrali, asi dvakrát aj S.. Ona peniaze nežobrala. Bol to K. nápad. Za peniaze si potom kúpili cigarety, alkohol. Dali si to niekomu kúpiť, asi jedenkrát kupoval aj S. L.. Alkohol a cigarety jej núkal D., cigarety asi raz aj S.. Tento jej alkohol nenúkal. V ich partii fajčili všetci, D. sa sám naučil fajčiť, K. nevie. Stalo sa, že bývali vonku aj po 22. hodine. Je pravda, že jej K. vravel, že S. ho mal vyzliekať a sexuálne obťažovať. Toto ale nie je pravda. Myslí si to, lebo K. si vymýšľal. Po prečítaní zápisníc o výpovedi svedkyne z prípravného konania za účelom odstránenia rozporov vo výpovediach podľa § 264 ods. 1 Tr. por. (zápisnica o výsluchu zo dňa 25.10.2010 na č.l. 41 - 42 spisu a zo dňa 30.8.2012 na č.l. 43 - 44 spisu) uviedla, že pokiaľ v prípravnom konaní vypovedala, že S. nahováral K. aj D. na žobranie, nie je to pravda. Ani to, že K. jej hovoril, že ich S. nahováral, aby s ním pili víno, pálenku. Taktiež ju nenahováral, aby s nimi išla žobrať. Ona takto vypovedala, pretože sa s D. a K. pred tým výsluchom dohodli, že všetko povedia na S.. Už nevie, z akého dôvodu sa tak dohodli, nepamätá si na to. K. bol vtedy na S. nahneváný, lebo S. chodieval do Teplíc. K. chcel, aby ho brával so sebou, čo však S. nechcel. Nie je pravda ani to, že S. kupoval alkohol, cigarety. Ako už uviedla, bolo to len raz. Inak si vždy niekoho našli, kto to bol kúpiť. Pokiaľ ide o tú časť výpovede, že K. povedal, že ho S. chytal, ťahal preč, že ho mal vyzliecť a ležať na ňom, toto je pravdou. Toto jej K. hovoril. Nie je pravdou, že by S. núkal vínom, pálenkou ju a D.. Ich partiu pristavili aj policajti, dávali im fúkať. Nafúkali vtedy D. a K., ona ani S. nenafúkali. S. alkohol nepil z dôvodu, že bol chorý. Oni vedeli, že S. je chorý, preto aj dlhšie spával, bývalo mu zle. Potom mu hádzali kamienky do okna. Vie, že jeho stará matka mu zakazovala stretávať sa s partiou. K. bol silnejší ako S., keďže tento bol aj chorý. Myslí, že keby k niečomu došlo tak by sa K. S. ubránil. K. a D. mali v škole vymeškané hodiny, tieto vymeškávali aj predtým ako sa začali stretávať s S.. Ona nevidela, že by S. niekedy obchytával K., alebo niekoho iného. Taktiež nevidela, že by sa K. sťažoval napr., že ho niečo bolí a podobne. O tom

sexuálnom obťažovaní povedal K. najskôr D. a potom aj jej. Nejako bližšie o tom nehovoril. Ona nebola svedkyňou nejakej udalosti medzi S. a K. u K. doma. Čo sa týka D. P., to nevie. Keď jej K. hovoril o tom obťažovaní tak vyzeral taký smutnejší. Aj tak mu ale neverila, lebo si vymýšľal.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Trestného činu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto vykoná súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov alebo kto takú osobu iným spôsobom sexuálne zneužije. Z hľadiska subjektívnej stránky ide o úmyselný trestný čin (§ 15 Tr. zák.), ktorý má charakter zločinu. Osoba mladšia ako pätnásť rokov je osoba do dňa, ktorý predchádza jej pätnástym narodeninám. Nezáleží pritom na pohlaví osoby, jej sexuálnej vyspelosti ani na jej prípadnom súhlase s konaním páchatela. Za iný spôsob sexuálneho zneužívania sú v súdnej praxi považované intenzívnejšie zásahy do sexuálnej sféry, ako napr. ohmatávanie pohlavných orgánov a pod. Trestný čin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 spácha ten, kto vydá, čo aj z nedbanlivosti, osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že a) zvädza ju k záhaľčivému alebo nemravnému životu, b) umožní jej viesť záhaľčivý alebo nemravný život, c) umožní jej dopúšťať sa konaní, ktoré sú podľa tohto zákona trestnými činmi, d) umožní jej dopúšťať sa konaní, ktoré sú podľa osobitných zákonov priestupkami alebo bráni jej v povinnej školskej dochádzke. Tento trestný čin má charakter prečinu, pričom z hľadiska subjektívnej stránky skutkovej podstaty postačuje i zavinenie z nedbanlivosti (§ 16 Tr. zák.). Kvalifikovaná skutková podstata podľa § 201 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. spočíva v spáchaní činu závažnejším spôsobom konania t.j. za podmienok podľa § 138 Tr. zákona.

Na základe zhodnotenia vykonaných dôkazov rozhodol súd o oslobodení obžalovaného S. L. spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry v Martine sp. zn. 1Pv 587/2010 zo dňa 2.11.2012, a to podľa ust. § 285 písm. a/ Tr. por., pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný. V priebehu trestného konania boli vykonané dôkazy usvedčujúce obžalovaného ako aj dôkazy svedčiace v jeho prospech. Obžalovaný od začiatku spáchanie trestných činov uvedených v obžalobe popieral. Vypovedal, že sa pozná s poškodeným K. K. aj s S. J. a D. P.. S K. chodili do rovnakej školy, do osobitnej a J. s P. chodili na základnú. Boli kamaráti, počas toho obdobia rokov 2009-2010 sa spolu často stretávali. Chodili spoločne von napr. po Hornej Štubni, Turčianskych Tepliciach, ale boli aj v Martine. Keď boli spolu na kúpalisku tak K. s P. od ľudí žobrali peniaze, on nežobral, nakoľko mu peniaze dala stará matka. On nikoho z poškodených neučil fajčiť alebo piť alkohol. Naopak, jeho na to učili K. s J. napr. mu alkohol miešali do kofoly. K., P.Á. a J. sa túlili po nociach, správali sa agresívne, aj voči jeho starkej, voči iným ľuďom, robili po Štubni zle. P. a J. ho zneužívali tak, že musel žobrať peniaze. Keď nejaké peniaze vyžobral, tieto musel dať všetky K.. V roku 2009 sa mu K. vyhráždal, že ho namočí, že sa z basy nedostane. Bolo to asi preto, že už s nimi nechcel chodiť na kúpalisko. Tiež sa stalo, že u P. sa našli nejaké veci a kvetináče, ktoré doniesol aj s K.L. z lesnej škôlky a potom ho K. obvinil za to, že ich udal. Myslí si, že K. ho obvinil z pomsty, pretože s ním už nechcel chodiť žobrať. Čo sa týka toho sexuálneho zneužívania, nie je to pravda. Ale v roku 2009 K. sexuálne zneužíval jeho. Bolo to práve na tých miestach, ktoré on uviedol - prvýkrát to bolo na železničnej stanici v Hornej Štubni na ulici Zvolenskej, druhýkrát tiež na Zvolenskej a tretíkrát u neho doma. Keď mu to K. robil na posteli u neho doma, tak to videli aj S. J. a D. P.. Potom ako S. J. zakročila tak K.L. prestal. Doteraz to nepovedal, lebo sa K. bojí, má z toho traumy. Na otázku koľkokrát a kde ho mal K. sexuálne zneužiť odpovedal, že prvýkrát to bolo na Zvolenskej, druhýkrát tiež na Zvolenskej a tretíkrát u neho doma. Pri tom vleku to nebolo, to je vymyslené. V tejto súvislosti súd poukazuje, že i svedok D. P. vypovedal, že raz keď prišiel do domu k K., spolu s S. J. tak videl ako K. K. ležal na S. L. a obaja mali vyzlečené nohavice. Títo boli v spálni na posteli. Na druhej strane S. J. vypovedala, že ona nebola svedkyňou takejto udalosti.

Čo sa týka osoby obžalovaného súd mal preukázané, že tento bol doposiaľ jedenkrát odsúdený - rozsudkom OS Martin vyhláseným na základe schválenej dohody o vine a treste pod sp. zn. 3 T 216/2012 zo dňa 18.12.2012, a to pre pokračujúci prečin porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.; pokračujúci prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a pokračujúci prečin krádeže v spolupáchateľstve v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Bol mu uložený úhrnný podmienený trest

odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou na 2 roky, na ktorý sa však vzťahovala amnestia. Obžalovaný absolvoval osobitnú školu, v roku 2007 bol hospitalizovaný na pedopsychiatrickom oddelení psychiatrickej kliniky v Martine, pre ľahkú mentálnu retardáciu s poruchami správania, hyperkinetický syndróm. Odvtedy opakované psychiatrické kontroly. Počas roku 2009 do veku 18 rokov bol umiestnený v W. P. C. P.. Od novembra 2010 bol hospitalizovaný na Detskej onkológii a následne na Klinike detskej anesteziológie a intenzívnej medicíny UN Martin (diagnostikovaná chronická myeloidná leukémia). V súčasnosti sa nachádza v A. O. Š. I.. Obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu v Martine č.k. 23 Ps 7/2011-45 zo dňa 5.3.2012 pozbavený spôsobilosti na právne úkony a ako opatrovníčka mu bola ustanovená stará matka E. S., nar. XX.X.XXXX, u ktorej bol vychovávaný. Podľa záverov znaleckého posudku o vyšetrení duševného stavu obvineného vypracovaného znalcami z odboru Zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie MUDr. Antonom Stankovičom a MUDr. Jurajom Kosorínskym č. 38/55/2012, v čase činu mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť. Ovládacie schopnosti boli znížené v miere nepodstatnej v dôsledku mentálnej retardácie a neharmonického vývoja osobnosti. U obžalovaného sa jedná o duševnú poruchu - pokles rozumových schopností, ľahkú mentálnu retardáciu s intelektom v pásme na hranici ľahkej až strednej debility. Taktiež sa u neho jedná o neharmonický vývoj osobnosti s dissociálnymi prejavmi, s rysmi nezrelosti, emočnej instability, impulzivitou a maladaptívnymi prejavmi. Chápe základné spoločenské pravidlá a normy, taktiež aj význam a zmysel trestného konania. Syndróm závislosti na alkohole ani iných psychotropných látkach u neho nebol zistený. Na základe znaleckého posudku z psychologického vyšetrenia obvineného č. 12/2012, ktorý vypracovala znalkyňa z odboru Psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých Mgr. Slávka Jašeková bolo preukázané, že u obžalovaného sa jedná o osobnosť nezrelú, slabo diferencovanú, abnormne štruktúrovanú s črtami impulzivity. Úroveň rozumových schopností a pamäťových funkcií sú nižšie, nie však natoľko oslabené, aby nebol schopný prežiť udalosti si zapamätať. Je schopný v hrubých rysoch udalosti reprodukovať tak ako ich prežil. Osobnostné charakteristiky však oslabujú jeho schopnosť správnej reprodukcie v tom zmysle, že má sklon prekrúcať prežitú udalosť tak, aby z nich vyviazol v lepšom svetle. Nejde o tendencie k fantaziovaniu, ale o ciele podanie informácií vo svoj prospech s cieľom vyhnúť sa prípadnému trestu alebo poškodeniu. Podľa znaleckého posudku zo sexuologického vyšetrenia č. 39/2012 u obžalovaného nebola zistená žiadna sexuálna úchyľka, ktorá by sa prejavovala v jeho konaní, tento je heterosexuálne orientovaný. Jeho konanie v čase činu nebolo chorobne motivované. Za predpokladu, že sa skutok stal, motivácia konania obvineného bola pravdepodobne pudová, impulzívna - odreagovanie aktuálnej sexuálnej tenzie. Nejednalo sa o prejav sexuálnej úchyľky - pedofilnej ani inej sexuálnej deviácie. V čase spáchania činu mal vplyvom psychosexuálnej nevyzrelosti zníženú schopnosť sexuálnej diferenciácie objektu a vplyvom mentálnej retardácie zníženú schopnosť racionálnej kontroly svojho sexuálneho konania. Nie je indikovaná žiadna forma ochrannej sexuologickej liečby.

Pokiaľ ide o skutok kvalifikovaný ako pokračovací zločin sexuálneho zneužívania, obžalovaného priamo usvedčujú iba výpovede svedka poškodeného K. K. v štádiu prípravného konania (zápisnica o výsluchu zo dňa 5.11.2010 na č.l. 24 - 26 spisu a zo dňa 23.7.2012 na č.l. 29 - 30 spisu). Tento v prípravnom konaní pomerne podrobne popísal ako malo dôjsť k análnemu styku medzi ním a obž. L.. Vypovedal, že prvýkrát sa to stalo niekedy cez letné prázdniny v roku 2009 v poobedňajších hodinách, na železničnej stanici Zvolenská v Hornej Štubni, v tam sa nachádzajúcej búde, kde mu obžalovaný povedal, že ideme mať spolu sex, aby o tom nikomu nevravel. Potom mu dal dole nohavice, slipy a povedal mu, aby si ľahol na brucho. Na to sa povyzliekal aj L. a ľahol si na neho, pričom mu dával svoj pohlavný úd do análneho otvoru. Toto ho bolelo, aj sa bránil rukami, chytal obžalovaného zozadu za krk a chcel sa postaviť, ale nemohol. Keď mu povedal, že ho to bolí, tak obžalovaný prestal. Znova mu povedal, aby to nikomu nehovoril, obliekli sa a on ihneď odtiaľ zmizol. Asi o týždeň neskôr bol poobede s obžalovaným pod vlekou v Hornej Štubni v takom opustenom domčeku, kde mu S. zase povedal, že ideme mať sex. On mu povedal, že už nie, ale S. ho zase vyzliekol. On sa mu pritom bránil rukami, odťahoval ho, chytal za krk, za ruky. Obžalovaný sa potom tiež vyzliekol a povedal mu, aby si ľahol na brucho. Ľahol si teda na matrac a obžalovaný si ľahol na neho, zase mu dával pohlavný úd do análneho otvoru. Obžalovaný prestal až po chvíli, keď mu povedal, že ho to bolí, znova mu povedal, aby to nikomu nehovoril. Následne ešte na druhý deň na železničnej stanici Zvolenská, sa ho obžalovaný pokúšal vyzliecť, ale sa mu nedal, povedal mu, že to nechce a S. mu dal pokoj. O tomto povedal svojej matke a tiež S. J.. S. to potom povedala aj iným a tí sa mu vysmievali, že je teploch. Svedok poškodený na hlavnom pojednávaní vypovedal, že si pamätá, že boli spolu s obžalovaným L. na železničnej stanici na Hornej Štubni, nevie však či tam k niečomu došlo, nepamätá si. Takisto si nepamätá, či S. s ním chcel mať sex. Ku vleku na Hornej Štubni chodili s partiou piť alkohol, je tam taký prístrešok. Na otázku

či už mal niekedy pohlavný styk odpovedal, že nevie, vie však čo je to análny styk. S obž. S.R. L. sa kamarátili už od školy, tohto sa nebojí. Takáto výpoveď pred súdom vzbudzuje značné pochybnosti o vierohodnosti výpovedí svedka poškodeného v štádiu prípravného konania. Hoci svedok vo svojich predchádzajúcich výpovediach bol schopný podrobnejšie opísať za akých okolností malo dôjsť k jeho sexuálnemu zneužitiu zo strany obžalovaného, pred súdom si nepamätal ani na to, či vôbec medzi ním a obžalovaným L. k niečomu došlo na železničnej stanici v Hornej Štubni, ani či obžalovaný s ním chcel mať sex. Po prečítaní zápisníc z prípravného konania za účelom odstránenia rozporov vo výpovediach uviedol, že je to pravda, ale dnes si na to už nepamätal. Svedkyňa X. K.Á., matka poškodeného na hlavnom pojednávaní vypovedala, že syn K. raz keď prišiel zo školy bol celý bledý, nechutilo mu jesť. Pýtala sa ho, čo sa stalo a on jej povedal, že mal pomer s S.. Syn mal vtedy asi 13 rokov. Naproti tomu v prípravnom konaní (zápisnica o výsluchu zo dňa 23.8.2012 na č.l. 35-38 spisu) svedkyňa vypovedala, že sa dozvedela od niekoho, že S. L. mal sexuálne obťažovať jej syna. Keď sa na to syna spýtala, tento povedal, že je to pravda. Ďalej hovoril, že mu S. povedal, aby sa vyzliekol, čo on nechcel, ale S. ho donútil. Povedal, že ho to bolelo a viac žiadne podrobnosti k tom nehovoril. Na odstránenie rozporu vo výpovediach svedkyňa uviedla, že predtým si to pamätala lepšie s tým, že syn jej to nehovoril hneď, ale priznal sa jej až po dlhšom čase, čo boli asi 2 týždne. Ako je zrejme z vyšetrovacieho spisu, v danom prípade matka poškodeného X. K. podávala trestné oznámenie až 8.10.2010, teda po viac ako jednom roku ako sa mal stať predmetný skutok. Vierohodnosť výpovedí svedka poškodeného spochybňujú aj závery znaleckého dokazovania. Podľa záverov znaleckého posudku z psychologického vyšetrenia K. K., vypracovaného znalkyňou z odboru Psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých Mgr. Zuzanou Tomáškovou č. 10/2010 sa u svedka poškodeného jedná o osobu s úrovňou rozumových schopností v pásme mentálnej retardácie (debility). Stupeň duševného vývinu sa vyznačuje zaostalosťou bez známk morálneho vývoja. Poškodený nie je schopný prežívané udalosti správne vnímať, uchovávať ich v pamäti a potom ich správne reprodukovat'. Má prejavy sugestibility vzhľadom k jeho primárnej výbave, intelektu a celkovej sociálnej zaostalosti. V prežívaní a správaní poškodeného nie sú zistiteľné stopy psychickej traumatizácie, ktoré by boli v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného.

V rámci prípravného konania usvedčovali obžalovaného i výpovede svedkov D. P. a S. J., ktorí však pred súdom významne zmenili svoje výpovede. Svedok D. P. vypovedal, že časť jeho výpovede z prípravného konania, kde uviedol, že sám videl asi 10-12 krát ako sa obžalovaný L. a poškodený K. pred ním obchytkávali nie je pravdivá. V tejto časti teda klamal, lebo boli s obžalovaným pohádaní a dohodli sa spolu s S. a K., že pôjdu proti nemu. Taktiež pokiaľ vypovedal, že mu obžalovaný hovoril, že mal mať s K. styk niekde na zastávke Zvolenskej, že K. obchytkával a tento sa mu nechal, nie je pravda. Počul od S. J., že sa hovorilo, že obž. S. bol s K. K. na Zvolenskej, a že tam mali pomer. Keď sa na to s S. pýtali K., tento povedal, že je to pravda, že ho obžalovaný znásilnil. Ešte sa na tom smiali. Raz však videl v dome u K. brata ako v spálni K. K. ležal na S. na posteli a obaja mali vyzlečené nohavice. Bolo to niekedy v zime, keď mal asi 9-10 rokov. Svedkyňa S. J. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že jej síce K. K. vravel, že ho mal obžalovaný vyzliekať a sexuálne obťažovať, toto ale nie je pravda. Myslí si to, lebo K. si vymýšľal. Po prečítaní zápisníc o výsluchu svedkyne z prípravného konania, táto na odstránenie rozporov vo výpovediach uviedla, že pokiaľ ide o tú časť výpovede, že jej K. povedal, že ho S. chytal, ťahal preč, že ho mal vyzliecť a ležať na ňom, toto je pravdou. K. jej to skutočne hovoril. O tom sexuálnom obťažovaní povedal K. najskôr D. a potom aj jej. K. neverila, lebo si vymýšľal. Nevidela, že by S. niekedy obchytkával K., alebo niekoho iného. Pred výsluchom v prípravnom konaní sa s D. a K. dohodli, že všetko povedia na S.. Už nevie, z akého dôvodu sa tak dohodli. K. bol vtedy na S. nahnevany, lebo S. chodieval do Teplíc a K. chcel, aby ho brával so sebou, čo však S. nechcel.

V časti, v ktorej sa obžalovanému kladie za vinu, že od presne nezistenej doby roku 2009 až do septembra 2010 nahováral maloletých D. P., K. K. a S. J., aby ušli z domu, túlili sa, žobrali od ľudí peniaze, pričom ich tiež núkal alkoholom a učil fajčiť cigarety, obžalovaný taktiež spáchanie činu popieral. Podľa jeho výpovede, keď chodili spolu na kúpalisko, tak peniaze od ľudí žobrali K. s P.. On vtedy nežobral, nakoľko mal peniaze od starej matky. P. a J. ho zneužívali, aby žobral peniaze, tieto potom musel dať K.. Taktiež nie je pravdou, že mal ostatných učiť piť alebo fajčiť. On nefajčil ani nepil, učili ho na to K. s J.. K., P. a J. sa túlili po nociach, rodičia sa o nich riadne nestarali, požívali alkohol. Títo sa správali agresívne, aj voči jeho starkej, voči iným ľuďom, robili po Štubni zle. Myslí si, že K. ho obvinil z pomsty, pretože s ním už nechcel ísť na kúpalisko žobrať. Čo sa týka fajčenia a požívanie alkoholu maloletými, tak K. K. potvrdil, že fajčí už od 10 až 11-tich rokov, pričom fajčiť ho nenaučil obžalovaný. D. P. zase vypovedal, že jeho naučil fajčiť brat a rovnako K. a S. už vedeli fajčiť vtedy, keď sa začali stretávať s obžalovaným. Svedkyňa S. J. pred súdom uviedla, že alkohol a cigarety jej núkal D. P.. Cigarety jej

ponúkol obžalovaný len raz. Alkohol jej obžalovaný nenúkal, tento ani nepil. V ich partii fajčili všetci, D. sa naučil fajčiť sám, K. nevie. Nie je pravda ani to, že S. kupoval alkohol, cigarety. Obžalovaný alkohol kupoval len jedenkrát, inak si vždy niekoho našli koho poslali kúpiť. Žobranie peňazí bol podľa nej nápad K. K.. Svedok poškodený K. K. prítom na otázku koho bol nápad žobrať a požívať alkohol odpovedal, že všetkých. Všetci maloletí svedkovia v podstate potvrdili, že je pravda, že stará matka obžalovaného E.Q. S. zakazovala obžalovanému, aby sa s nimi stretával, chodieval von, pričom oni napriek tomu ku nim chodili, volali obžalovaného, čakali ho pred domom alebo si ho počkali keď išiel do obchodu a pod., prípadne za ním prišli keď vedeli, že stará matka nie je doma. Svedkyňa E. S. a Z. L. tiež potvrdili, že keď túto partiu posielali preč, títo väčšinou neposlúchli, začali sa správať agresívne, hádzali im do okien kamene. Volali tiež políciu, vec riešil starosta, avšak rodičia tých maloletých detí si ich zastávali. Potom to hodili na obž. S. L., nakoľko bol najstarší. Z týchto svedeckých výpovedí teda nebolo preukázané, že by práve obžalovaný ostatných maloletých členov „partie“ nahováral, presviedčal alebo nejakým spôsobom viedol k túlaniu, žobraníu, fajčeniu či požívaníu alkoholu. Naopak, maloletí svedkovia potvrdili, že sa naučili fajčiť ešte predtým ako sa začali stretávať s obžalovaným, alkoholom ich obžalovaný nenúkal (1x bol kúpiť alkohol, inak si ho obstarávali prostredníctvom iných osôb), ani ich nechodil vyvolávať či nahovárať na túlanie, žobranie, keďže chodievali oni za ním domov, hoci vedeli, že jeho stará matka im to zakázala. Podľa výpovede obžalovaného, ktorú v tejto časti potvrdila aj svedkyňa S. J., sa K. K. na obžalovaného nahneval práve z dôvodu, že chodieval do Teplíc a K. chcel, aby ho brával so sebou, čo však obž. L. nechcel. Podľa ďalších listinných dôkazov - správ zo ZŠ Horná Štubňa, DKC Náruč, ÚPSVaR Martin a Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie, je zrejmé, že u maloletých D. P. a K. K. sa jedná o osoby, s ktorými boli vážne výchovné problémy, títo absolvovali aj odborné psychologické poradenstvo či psychiatrické vyšetrenia. U oboch došlo k zanedbávaniu povinnej školskej dochádzky, vymeškávaniu hodín, nedostatočným vzdelávacím výsledkom, avšak aj z dôvodu slabej spolupráce resp. nezájmu zo strany rodičov (najmä u mal. K. K.) a z dôvodu nízkej úrovne ich intelektových schopností. V tejto súvislosti je ďalej potrebné poukázať, že mal. K. K. bol v septembri roku 2013 umiestnený do W. P. D., v ktorom sa doposiaľ nachádza. Mal. D. P. bol v októbri roku 2010 predbežným opatrením tunajšieho súdu o nariadení výchovného opatrenia umiestnený do A. J. P. R., a v súčasnosti sa nachádza v A. A. Q. H..

Po zhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach podľa záveru súdu nebolo bez dôvodných pochybností preukázané, že sa stali skutky, ktoré sa obžalovanému kladú za vinu podľa obžaloby. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty. Vina musí byť obžalovanému preukázaná bez rozumných pochybností, nepostačuje iba existencia dôvodného podozrenia. V prípade existencie takých skutkových pochybností, ktoré nie je možné odstrániť vykonaním ďalších dôkazov je nevyhnutné rozhodnúť v prospech obžalovaného. Na základe vykonaných dôkazov podľa presvedčenia súdu nemožno vyvodiť nepochybný záver o tom, že stíhané skutky sa stali. Súd preto vychádzajúc zo zásady „in dubio pro reo“ a princípu prezumpcie neviny, obžalovaného S. L. spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony

alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.